Leest en verspreidt
« DE POSTRIJDER »
— Het oudste blad van Limburg —

Studie van Meester Joseph de SCHAETZEN, notaris te Tongeren.

OPENBARE VERKOOPING
van
BOUWLANDEN
VREEREN.

Op Dinsdag 18 April 1939, om 2 uur namiddag, ter herberge van Mr Hubert PICARD-SMETS, hoek der Statielaan, Nr 1, te Tongeren, zal de Notaris JOSEPH DE SCHAETZEN te Tongeren ten verzoeke der kinderen van wijle Jean VOESEN-FRANSEN, te Henis, openbaar te koop stellen :

Gemeente Vreeren.

1°) **Een Bouwland** groot 5 aren 25 centiaren, gelegen ter plaatse « Boven den Reimesgracht » Sectie B Nr 899, reinende de Heeren J. H. I. J. Hastin-Lesire, Baron Jos. de Bonhomme-de Schaetzen, Nagant-Delvoie, Libert-Meesen J. K. J., en Vreeren de Kerkfabriek.
In pacht bij Henri Lombard te Vreeren.

2°) **Een Bouwland** groot 37 aren 70 centiaren, gelegen ter plaatse « Op de Huyselêretir » Sectie B Nr 730 reinende A. M. Debrus, Vreeren de Kerkfabriek ; Scheurmans-Slegers, Meesen-Menten Jos. de Wed. en kinderen ; Paques-Belfontaine en Paques Vandormael, Coenegrachts Lenaers en Renwa-Lenaers, den weg van Vreeren naar Glons. In pacht bij Gustave Voesen te Meerem.

3°) **Een Bouwland** groot 27 aren 70 centiaren, gelegen ter plaatse « In het Ven » Sectie B Nr 28, reinende volgend perceel, Meerrepen de Kerkfabriek en Tongeren het Gasthuis van twee kanten. In pacht bij Jacobus Cloesen te Vreeren.

4°) **Eene Weide** groot 9 aren 60 centiaren, gelegen ter plaatse « In het Ven » Sectie B Nr 122, reinende vorig perceel, Tongeren het Gasthuis van 2 kanten en 2 wegen. In pacht bij Jacobus Cloesen te Vreeren.

5°) **Een bouwland** groot 42 aren 70 centiaren, gelegen ter plaatse « Kogelhaegveld » Sectie B Nr 862, reinende Martin L. J., Noelmans-Vanempten L., Jaspers-Daenen Jac., Vreeren de Kerkfabriek, Van Nispen tot Sevenaar, Ruys de Beerenbrouck C. M. O., en Shermbacher Joséphine. In pacht bij Gustave Voesen te Vreeren.

Los en vrij van lasten.

Voor verdere inlichtingen wende men zich ten kantoor van den Notaris DE SCHAETZEN te Tongeren.

OPENBARE VERKOOP
van een
HUIS met AANHANG
te RIKSINGEN.

Op Dinsdag 18 April 1939, om elf uur 's morgens, ter zittingzaal en ten overstaan van den Heer Vrederechter des kantons Tongeren, Kielenstraat, (Allée Verte) te TONGEREN, ten verzoeke van Mijnheer LAMBERT RENSON MOLENAERS en kinderen te Riksingen, zal notaris Jos. DE SCHAETZEN, voornoemd, gelijkvormig de wet van 12 Juni 1816, openbaar ten meestbiedende te koop stellen :

Gemeente RIKSINGEN.

Een Huis, landgebouw en tuin, samen groot 8 aren, 30 centiaren, gelegen ter plaatse « Het Dorp » Sectie B Nrs 529k en 529f en 529l, reinende Mr Mathijs Raskin en Mevr. de Wed. Thys. Bewoond door M. J. Croughs-Renson.

Los en vrij van lasten.

Om verdere inlichtingen, wende men zich ten kantoor van den notaris Jos. DE SCHAETZEN, te Tongeren.

Studie van Meester Paul NEVEN, notaris te Tongeren.

De Notaris PAUL NEVEN te Tongeren zal op *Maandag 24 April 1939* om 3 uur namiddag, te TONGEREN, ter herberge van M. le CHASSEUR DESSERS, « In de Phare » Groote Markt,

PUBLIEK TEN MEESTBIEDENDE VERKOOPEN
STAD TONGEREN
EEN NIEUWGEBOUWD
HUIS met STAL
aanhoorigheden, tuin boomgaard en bouwland, groot te samen 46 aren 60 centiaren (11·0 s/3) met eene breedte tegen den steenweg Tongeren-Luik van 20 m. 70 gelegen ter plaatse « Kleinveldje » gekadastreerd sectie B nummer 783 a ; reinende MM. Langenaeken-Nicolaers de kinderen, Sehepers Mulleners, den Openbaren Onderstand van Freeren, Martin Schildermans, Vliers-Dossin de kinderen en den Steenweg van Tongeren naar Luik.

In huur bij M. Mawet-Vrancken Lucien tot 15 September 1939.

Los en vrij van lasten.

Voor inlichtingen zich wenden ten kantore van bovengenoemden Notaris NEVEN.

TE KOOP of TE HUUR
STAD TONGEREN
Schoon Huis met groeten Tuin
groot te samen 12 aren 80 centiaren gelegen *Kielenstraat, Nr 18*, thans bewoond door M. Bertrand, Vrederechter. Door zijne ligging is dezen eigendom best geschikt voor geneesheer, rechter, advokaat, enz.

Ingenottreding binnen kort.

Voor voorwaarden en bezichtigen zich wenden ten bureele van den Notaris Paul NEVEN.

Zonder ANNONCEREN geen omzet, geen winst ! de AANKONDIGING is de kracht van 't huidige ondernemen.

Voor Uwe goede WIJNEN
IN 'T GROOT EN IN 'T KLEIN
WENDT U
Kruisstoenweg n°6, Tongeren.

Voor uwe Drukwerken,
FAKTUREN, ENVELOPPEN, ADRES- & VISITEKAARTEN, PROGRAMMAS, WISSELS, MANDATEN, CATALOGEN, MENUS, BRIEFHOOFDEN, BEDANKINGSKAARTEN, — DOODSBRIEVEN & DOODSBEELDEKENS, enz. enz. —

AFFICHEN VOOR FEESTELIJKHEDEN

VERKOOPINGEN
en andere, en verders ALLE drukwerken, —

wendt U in volle vertrouwen tot de van ouds gekende drukkerij —

COLLÉE, N. M.
STEENDERPOORT,
TEL. 18 TONGEREN

JONGENS EN MEISJES
die eene GOEDE plaats verlangen voor *Stad of Dorp*, wendt U in volle vertrouwen tot
Lambert JANS-DUSAERT,
PLAATSBEZORGER (PLACEUR)
ST-TRUIDERSCHESTRAAT, 33, TONGEREN
Goede plaatsen. — Tel. 293.

Op mijn leeftijd
heeft men allerlei ervaring. Men is dan niet zoo lichtgeloovig meer en blijft bij dat, wat men sinds jaren steeds als goed gekend heeft. Bij verkoudheid, hoofdpijn en rheumatiek neemt men dan ook uitsluitend Aspirine-tabletten.

ASPIRINE BAYER

HET PRODUCT VAN VERTROUWEN !

ASPIRINE *is onschadelijk voor hart, maag en nieren!*

" AAN HET WERK HERKENT MEN DEN VAKMAN "

" AL ROOKENDE KAN MEN TABAK WAARDEEREN "

Aan den rooker van sigaretten :
Ik rol liever zelf mijn sigaretten. Het kost mij minder, maar vooral, ik weet welke tabak ik rook.
TABALUX 22

Aan den pijprooker :
Hoe meer U kenner bent van tabak, hoe meer U TABALUX 22 zal bevallen.

TABALUX 22
rood pakje : licht
groen pakje : half-zwaar
blauw pakje : zwaar
2 fr.
de 50 GRAMMEN

TABALUX S. A. ANTWERPEN
OUD ANTWERPEN TABALUX

MENGELWERK VAN « DE POSTRIJDER ».

— 12 —

DE ROMAN VAN EEN DOKTER

Uit het Engelsch van

L. G. MOBERLY.

— Dat is een heerlijk kent, antwoordde Eva op nadenkenden toon, de gave om geluk te putten uit de dagelijksche kleinigheden. Ik vraag me af of dat niet het geheim is van het waarachtige geluk.

— Ik ben geen specialiteit op het gebied van diverse soorten geluk, constateerde de John d'oog. Maar als ge Sylvia helpen wilt met onkele dingen, die nu eenmaal bij de opvoeding van een meisje hoeren, zal ik u buitengewoon dankbaar zijn, het meisje heeft een groote genegenheid voor u opgevat.

— En ik voor haar ! Ze heeft zoo iets liefs ; ik zou niet precies kunnen omschrijven waarin het zit ! Ik geloof dat het is, dat ze zich zoo volkomen en onbevangen geeft.

John knikte instemmend.

— Ja, geven is het aangenaamste dat ze kent. En ik zou zeggen, dat ze haar leven lang zoo zal blijven. Ze geeft voortdurend zichzelf en haar liefde ; ze moet altijd iemand hebben voor wien ze iets doen kan. Of het juffrouw Day is of dominee Symonds, of ik of iemand van haar beschermelingen uit het Eikenlaantje, altijd moet er iemand zijn, de ze gelukkig kan maken. En als ze geen medemenschen beschikbaar heeft om lief voor te zijn, dan zoekt ze haar beschermelingen onder gewonde of zieke of hongerige dieren die ze bij ze brengt om verzorgd te worden.

— Nu ik dat allemaal hoor, begrijp ik dat ze mij direct zoo aangetrokken heeft, meende Eva. Ze zal altijd liefde wekken, omdat ze liefde om zich heen sprei dt. Dat groote, logre hondenbeest van mij heeft ook zijn hart al aan haar verloren, kijk maar, voegde ze er aan toe, terwijl ze uit het venster keek naar het kind dat met den grooten, ruigen St-Bernard aan het stoeien was.

— Alle dieren schijnen in Sylvia direct een vriendinnetje te herkennen, zei John, terwijl hij Eva's blik volgde. Ze brengt me de zonderlinste collecte s hulpsel en, die u zich kunt voorstellen. Gisteren kwam ze met een pad aanzetten, wiens gezondheid volgens haar te wenschen overliet : een paar dagen geleden was het een melancholiek exemplaar van het kattengeslacht, dat een poot had gebroken en de vorige week was het een jong hondje dat in zoo'n erbarmelijken toestand was, dat ik het beslist moeten afmaken. Ze heeft er tranen met tuiten om geschreid.

— Ze schijnt groote vriendin te zijn met sommige menschen uit het laantje ?

— Ze kent letterlijk iedereen in de kleine huisjes achter Draper Street. Ze praat met de ouderen van het hoofd met verhalen over den grootvader van Billy Cornhill en de grootmoeder van Rosie Smith en Jim Hornbey, die zoo'n kinkhoest heeft en van een tante van een van de kinderen die « stijf van de rheumatiek » is, en het is allerverrukkelijk hoe ze de uitdrukking gezichten van die menschen overneemt. Maar ik krijg den indruk, dat die stumperds haar ook de handen dragen. En ze hoeden van haar terwille van haarzelf, en niet om de eikere hapjes, die ze juffrouw Day eenvoudig dwingt om voor haar beschermelingen te bereiden.

— Komt ge zelf ook weer bij die menschen ?

— Sylvia heeft me niet met rust gelaten tot ik het deed. Ze vormen mijn heele praktijk ! voegde hij er grimmig bij. Ge treedt de fatsoensopvattingen van de brave inwoners van Marshdale met voeten, door iets met mij uitstaande te hebben !

— Ik trek me niet zoo heel veel aan van de fatsoensbegrippen van de inwoners van Marshdale, antwoordde Eva luchtig. Noel — mijn broer en ik geven er de voorkeur aan om zelf te oordeelen over menschen en toestanden, en niet af te gaan op de bekrompen opinies van kleine stadsmenschen !

Sylvia kwam weer met den hond de kamer binnen, en nadat ze met haar gastvrouw een afspraak had gemaakt voor haar volgend bezoek, namen John en zijn pupil afscheid.

— Wat heb ik een medelijden met hem, dacht Eva met een diepen zucht, toen haar bezoekers vertrokken waren. Een vrouw moet hem ontzettend slecht behandeld hebben, dat hij zoo'n beloel aan alle vrouwen heeft gekregen ! En ik ben vast overtuigd, dat de vrouw niemand anders was dan mevrouw Danvers ! Den dag dat haar man hier ongesteld werd en Dr Camberley opeens voor haar stond, keek hij haar aan, alsof hij een geest gezien had !

Na dat eerste bezoek ging John niet weer naar de villa van de Ormondes, maar Sylvia kwam gereeld bij haar nieuwverworven vriendin, en ze leerde van Eva een beslebeel lieve en prettige dingen, die juffrouw Day en de dokter, en zelfs de dominee, haar onmogelijk hadden kunnen leeren.

— Het was op een ochtend in September dat Sylvia Eva's kleine zitkamer kwam binnenstormen, met een hoogrode kleur en oogen, die glommen van plezier.

— Er is zoo iets verschrikkelijks gebeurd, barstte ze uit, meneer John heeft twee patienten : vindt gij het niet reusachtig ? Hij bewteert, dat dat het einde van de wereld beteekent ! Maar hij is er kolossaal blij mee, al wil hij het niet laten merken. Dominee Symonds heeft zware koorgeval en heeft gebeurd om der John laten roepen, en dezen morgen kreeg meneer John een boodschap om bij een vriend van den dominee te komen, die in het hotel logeert. En ik geloof dat het door dat zalige geheimpje komt van mij en meneer Symonds. Het is onze verrassing voor meneer John.... en het was een verrassing. Is het niet reuze-plezierig ? En ik ben zoo gelukkig omdat ik weet dat hij zoo blij is.

IX.

EIKENLAAN Nr. 10.

Alicia Simpson woonde op nr. 10 in de Eikenlaan, het armoedige buurtje dat meestal geringschattend « het Eikenlaantje » werd genoemd, in een van de kleine witgekalkte huisjes achter John Camberley's huis. Zij was een norsche oude vrouw en zij keek met een onvriendelijk gezicht naar het kleine meisje dat op een stormachtige Octoberdag voor haar deur stond. De herfstwind, die de gele bladeren opjoeg en door de laan deed dwarrelen, had een blos op Sylvia's wangen getooverd, en ze lachte vrolijk toen een rukwind haar jurkje deed opwaaien en ze met beide handen haar hoed moest vasthouden.

— Wat een wind, hé, zei ze, terwijl ze Alicia vriendelijk aankeek. Ik kwam u vertellen dat er vanavond in de school een mooie muziek-uitvoering is. Gaat u er ook heen ?

— Ik naar een muziekuitvoering ? Niks hoor ! De vrouw op den drempel liet een schamper lachje hooren.

— Meneer Symonds zegt dat er een heeleboel menschen komen, zei Sylvia en ik zou zoo graag willen dat gij ook kwaamt, hij zei dat ik mocht vragen wie ik wilde en toen dacht ik ook aan u. Ik heb zoo dikwijls met u op het kerkhof gepraat, en ik mocht onlangs bij u binnenkomen toen ik uw poes teruggebracht heb, weet ge wel ?

— Ja, dat weet ik nog wel, klonk het onvriendelijk.

Maar ik kan niet hier den heelen dag staan kletsen, ik heb nog wel wat anders te doen.

— Het spijt me vreeselijk dat gij niet kunt gaan, antwoordde Sylvia onverstoord, Juffrouw Day gaat ook, maar de dokter niet.

— Zoo verstandig is hij tenminste verklaarde juffrouw Simpson met minachtenden spot. Hij houdt niet van uitgaan, wel?

— Neen — helaas niet. Hij houdt niet van andere menschen en hij geeft niets om uitgaan. Maar ik mag er daarom heen, omdat meneer Symonds het gevraagd heeft en ik vind het heerlijk. Ik ben nog nooit naar een concert geweest, ziet ge. En gaat het goed met poesje ?

— Ja, best hoor, antwoordde Alicia Simpson kortaf ; toen — misschien omdat ze een herinnering in Sylvia's oogen zag, of omdat ze zich herinnerde hoe het kind een paar weken geleden de kleine poes uit de handen van bandieten straatjongens gered had, die het dier wilden verdrinken, reeds : « Als ge wilt, moogt ge wel even binnenkomen om het beest te zien ».

Sylvia's oogen schitterden van plezier, toen ze op haar teenen het huisje binnenliep, alsof zij een of ander heiligdom binnenging ! Als zoodanig beschouwde Alicia Simpson haar woning dan ook. Zij behoorde tot dat soort arme menschen, die alles voor zichzelf houden en niet het geringste voor een ander overhebben ; er kwamen nooit bezoeken bij haar, want die zouden het en of ander aan haar schoone kamer kunnen bederven ! De schoone kamer was een stoffig klein hokje, waarvan de ramen zeiden of noot opengingen ; licht drong er niet door, want de vensterbank stond vol geraniums. Het vertrekje stond vol met meubels, en slechts met groote moeite kon men er zich tusschendoor wringen. Er lag een vuurrood kleed op de tafel en daarop stond een vaas gedroogde bloemen ; 't kamertje maakte een kil en ongezelligen indruk en onwillekeurig zuchtte Sylvia, toen ze rondkeek.

— Wat hebt ge mooie geraniums, zei ze beleefd, maar ge zit hier zeker niet veel ; alles ziet er zoo vreeselijk netjes uit.

— Ik zit hier alleen 's Zondags, was het stijve antwoord.

— Ik zal u nu de kleine poes maar eens laten zien, viel Alicia het kind scherp in de rede. Ik zal haar even gaan halen.

Wordt vervolgd